

det var så det

Sigge Bergman skriver om de första staplande svängarna

● Hur började det egentligen, det här med utförsåkning? Och när? ALPIN SKIDSPORT har tagit sig friheten klippa i tre gamla årgångar av Skidfrämjandets klassiska årsbok "På skidor". Det första kapitlet behandlar sportens födelse i St. Christof (årgång 1926). Det andra kapitlet berättar om den första internationella utförstävlingen i Sverige (årgång 1935). Det tredje kapitlet skildrar den alpina skidsportens genombrott i vårt land (årgång 1936). Författare till det första avsnittet är tysken J. SCHNEIDER, till de övriga två SIGGE BERGMAN.

I starten dominerades svensk utförsåkning av Sigge Bergman, som varit i Alperna och lärt.

här får man plocka upp äpplen från snön

● Under enkla former har ett "skidpedagogium" uppstått i S:t Christof i Tirolen, vilket synes vara värt ett närmare studium.

S:t Christof ligger 1,800 m. ö. h. med goda förbindelser med Innsbruck eller Bregenz. Platsen består endast av några få hus, av vilket det ena, kallat "Hospitz", är ett värdshus, som både vinter och sommar är talrikt besökt.

Skidterrängen vid S:t Christof betraktas såsom "paradisisk", och platsen är så snörik, att man från mitten av december till mitten av maj med säkerhet kan räkna på gott skidföre. I början av maj anordnas också årligen skidtävlingar, som äro talrikt besökta. Den i Stockholm år 1922 för första gången visade tyska filmen "Skidlöpningens under" liksom dess fortsättning "En rävjakt på skidor" ha inspelats i denna underbart vackra natur.

De tyska och österrikiska skidlöpare, som här i och för filminspelningen träffade samman med skidlöpare från Norge och Schweiz, lärde mycket av varandra, och man kan säga, att under detta, lång tid krävande filmarbete grunden lades till en delvis ny skidteknik, vilken utförligt behandlas i det stora nyutkomna verket "Das Wunder des Schneeschuhs", utgiven av d:r Arnold Fanck och Hannes Schneider. Denna teknik benämnes "geduckte (nedhukad) Stemmkristianiatechnik" eller "tjefe (djup) Arlbergtechnik".

Vad skall vi välja?

● Det kan synas, som om man, särskilt i Mellaneuropa, genom vidareutveckling av denna teknik skulle kommit så långt i fråga om skidlöpning, att man för de närmaste åren ej kan vänta sig något nytt. Trots detta skall man enligt min mening förr eller senare dock ha att diskutera två viktiga saker. Primo svenskers och finnaras längdlöpningsteknik, som i det 90 km. långa Vasaloppet årligen firar triumfer med massanslutning till ett så krävande lopp, och pro secundo de amerikanska skidlöparnas backlöpningsprestationer, som redan fört dem över 70-metersgränsen.

Jag nämner dessa frågor endast för att antyda de svårigheter, som föreligger, om man sätter sig ett visst mål före. Skall man söka efterlikna Hannes Schneiders och hans kamraters till synes lekande lätt utförda svängteknik med övervinnande av de största terrängsvårigheter, eller skall man taga ögonsikte på 90-kilometerslopp och 75 metershopp?

Det är en vetenskap!

● Men tillbaka till S:t Christof. Vad läres i dess skidpedagogium? Jo, ett sätt att bemästra sina skidor, som med största säkerhet icke undertrycker ungdomens dådlust och mod. Arlbergtekniken, som här inläres, kännetecknas av flitig användning av en djupt nedhukad kroppsställning med "stämbågar" och s.k. "stämkristianiasvängar", under det att den klassiska telemarksvängen nästan försvunnit. Backlöpning med upprätt, halvt upprätt och nästan sittande kroppsställning, även med upplyftning av ena benets skida något från marken, övas flitigt liksom snöplog, snöplogsbågar, stämåkning, stämbågar o.d. För de mera skickliga tillkomma övningar i terränghopp, tvärhopp och sådana svårare saker. Som

började

synes ett ganska enkelt program, om undervisningen sker schablonmässigt men, om övningarna bedrivs med verklig hänförelse, - en vetenskap!

● Härtill komma utfärder till Galzig (2.181 m.ö.h.), Ulmerhyddan (2.300 m.), Schindler (2.640 m.) och till Valuga (2.800 m.). Under professor Janners och hans frus samt skidlärarnas, med. kand. Hörtnagel och Walther, skickliga ledning klarades utan olycksfall de många till synes farliga ställena både vid uppstigningen och vid den svindlande nedfärden.

Efter en slutad sådan skidutflykt, som tager en tid av 4-7 timmar, har givetvis ingen lust att "gno på" vidare för dagen i övningsbacken, och den lärare, som proponerade elementära övningar, skulle säkert mötas av bedrövade miner. Men alla, som nyss voro så trötta, då det gällde de elementära övningarna efter middagen, bli pigga och intresserade, då "Skispiele" (skidlekar) stå på programmet.

Lekar som ger färdighet

● Vad är männe skidlekar?

Professor Janner har i en backslutning lagt ut äpplen och apelsiner på större och kortare inbördes avstånd, och det gäller nu för eleven att följa den sålunda utmärkta "banan" och

Upplöckning av apelsiner under nedfärden.

"Terränghopp" efter en korv.

med den ena handen plocka upp de apptitliga föremålen. Till att börja med misslyckas även skickliga skidlöpare, ända tills de lärt sig, att de måste göra handgreppet ett visst stycke framför äpplet. Eller professor Janner hänger upp en liten korv eller chokladkaka på en galge så högt, att skidlöparen ej kan nå den med uppsträckt hand. Den, som nu önskar sig en läckerbit, måste under nedfärden göra ett höjdsprång i det rätta ögonblicket. Genom denna övning att "komma lös från snön" ett ögonblick upptränas kropps- och skidföringen, och hela övningen går ut på att koncentrera löparens uppmärksamhet så, som förhållandena ute i terrängen ofta nog kräva.

● Spjut-, (skidstavs-) eller snöbollskastning mot en måltavla på 8-10 meters avstånd under nedfärden på skidor är en övning, som mig veterligt ej förut förekommit i sportsligt bedriven skidloppning, men som dock förtjänar att främjas. Vi må betänka, att ännu den dag, som är, lappar och nordfinnar ofta nog endast ha skidstaven som jaktredskap, med vilken de döda det jagade villebrådet. I denna lek återupplivas alltså en av människans urin-stinkter.

● Rävjakten på skidor har blivit mycket populär. Råven, d.v.s. en skidlöpare,

därtill en av de bästa, erhåller ett visst försprång. Under vägen skall han på visst inbördes avstånd strö ut färgade papperslappar (snitslar). När till sist förföljarna fått syn på råven, uppstår en kappränning i bukter och finter, som kan vara nog så länge, tills råvens röda luva äntligen infångats. En ung skidlöpare från Hindås har berättat för mig, att dylik snitseljakt bedrivits där, i vilken även flickor deltagit.

Stavkastning mot måltavla.

Bollspel på skidor.

● Stor skidloppningsfärdighet och ej mindre stor slagbollsskicklighet erfordrar slagbollspel (sälta) på skidor. Två partier, vardera om 12 man, kämpa mot varandra (de som slå och de som taga bollen) om ett mål. Från detta slås en liten läderboll med ett slagträ. Den blir segrare; som inom en viss tid (1 timme) erhållit högsta poängen i slående, fångande, kastning och löpning. Det är ett trevligt och uppiggande spel. I St. Christof spelas det gärna, när bland eleverna några goda bollspelare finns. Även kastboll torde med fördel kunna övas vintertid med skida på fot. Att märka är, att snön på skolgårdarna rätt snart blir så tilltrampad, att bollen ej försvinner i snön. ●

forts. sid 104

Skidsafari

till 6 av Österrikes finaste alpina orter

En nyhet för er som vill njuta av utförsäkning i Kitzbühel, Gastein, Zell am See, Maria Alm m. fl. skidsportorter, alla under en ferie.

Ni bor i Salzburg med tillgång till ett rikt utbud på nöjesliv och kulturella förströelser. Varje dag tillbringar ni på en ny skidsportort. Alla inom bekvämt avstånd från Salzburg.

I resan ingår: Jetflyg från Sverige till Salzburg med Austrian Airlines. 7 övernattningar på hotell. Halvpension. Buss till de 6 skidsportorterna. Skidlärare hela veckan. Obegränsat antal turer i alla skidliftar.

På safari kan ni fara under tiden 22/12 1971—24/3 1972.

Vill ni hellre stanna på en ort är Gastein-paketet ett bra alternativ.

En skraddarsydd vintersemester, idealisk för er, som tar familjen med. I Gastein-resan är allt inkluderat från avresa till återkomst, även barnpassning, skidskola och liftkort. Förmånliga priser tack vare familjerabatten.

Välkommen in och hämta 4-färgsbroschyr hos er IATA-resebyrå eller hos

AUSTRIAN AIRLINES
Norrländsgatan 11 111 43 Stockholm.
Telefon 08/14 28 50.

Störtskönt!

Chartertåg till svenska och norska fjällen.

Ett snabbt och billigt sätt att åka till fjälls. Dessutom bekvämt. Plats reserverad från början, inget krångel med bagaget — det får du ta med i kupén. Du sover gott i sovvagnen eller liggvagnen, kommer fram utvilad. Och kan kliva direkt ut i skidspåret. Så här billig kan din fjällvecka bli:

Halvpension på **Hotell Storlien** (7/1—29/1) med chartersovvagn tur och retur. Från Stockholm 298:-, från Göteborg 313:-, från Malmö 328:-.

Fler fina förslag får du i broschyren "Störtskönt", som du får på SJ Resebyrå eller station.

SJ Resebyrå

Mer än 60 resebyråer över hela landet

STOCKHOLM: Vasag. 22, 08/23 36 35. **MALMÖ:** Djäknegatan 21, Valand City, 040/702 50. **GÖTEBORG:** Hotellplatsen 2, 031/17 61 07-08.

forts. från sid 103

undvik kullerbyttor om du vill placera dig

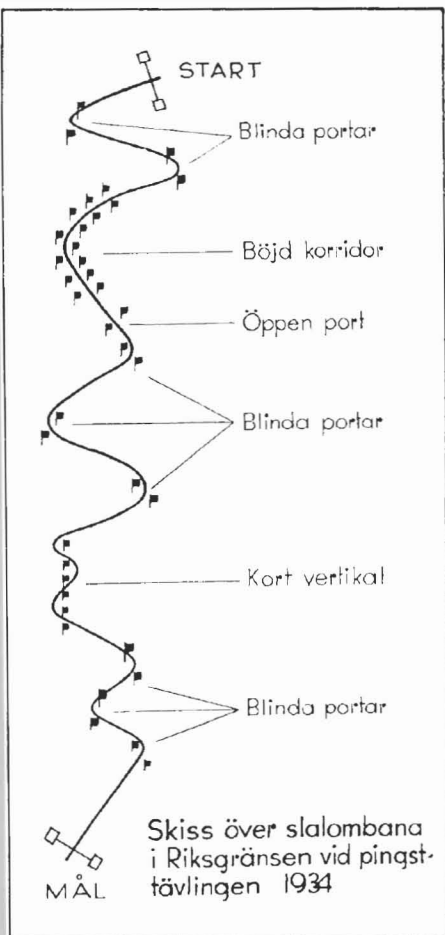
● Som ett led i arbetet för utförsäknings popularisering i Sverige arrangerade Skidfrämjandet på överste Holmquists initiativ pingsten 1934 den första internationella utförstävlingen i Sverige. Platsen för denna intressanta tävling blev Riksgränsen, vars terräng synnerligen väl lämpar sig för tävlingar i modern utförsäkning — störtlopp och slalom — även om deltagarna skulle vara både utländska och kräsna. Inbjudningar utsändes till Norge, dels till Norska skidförbundet, dels direkt till skidklubben i Narvik. Den sena tidpunkten på säsongen — 21 maj — bidrog kanske mest till att tävlingen kom att sakna det tänkta norska deltagandet. Eller blevo möjligen norrmännen överrumplade av den plötsliga svenska offensiven för den moderna utförstävlingen och därför ej riktigt fattade innebörden av det hela? Nu upptog anmälningslistan endast en utlänning — amerikanen Thomson.

Diskad för stavridning

● Tävlingsledaren löjtnant Bergman samlade de 20 deltagarna annandag pingstens morgon vid foten av Riksgränsfjället. Härifrån gick tävlingssträckan för störtloppet upp. Starten ägde rum från meteorologiska stationen på toppen av Riksgränsfjället. Målet var alldeles nere vid järnvägen. Banans längd var uppmätt till 1.500 meter och dess höjdskillnad till 450 meter. Hela sträckan var utprickad med röda och blå flaggor, vilka betecknade lämpligaste vägen utför. Tre pliktportar voro utplacerade. Genom dessa måste varje åkare passera.

Vädret var ej det bästa. Snön hade blivit våt och tung av den sista tidens myckna regnande och tävlingsdagen duggade det lätt. Trots detta visade sig snön synnerligen snabb — för dem som vallat riktigt.

Starten gick med 30 sekunders mellanrum. I internationella klassen togs segern överraskande av von Porat, Stockholm, före tippade Modig och Källman. Även Mr Thomson kom före

dessa båda. Segrartiden 1,55,4 motsvarar en medelhastighet av 46,8 km i timmen.

Utom tävlan åkte Sigge Bergman på 1,29,4. Det betyder 60 km:s medelhastighet.

En tävlande diskvalificerades för stavridning.

● Damklassen behärskades suveränt av Brita Lindström, Stockholm, som med tiden 2,41,6 kom nära två minuter före nr 2 Uhlenius, Kiruna. Brita Lindströms tid hade räckt till seger även i herrarnas turistklass.

Orsaken till att ett par i internationella klassen åkte överraskande svagt får nog närmast sökas i bristande rutin och en alltför stor muskelspänning under åkningen – i sin tur beroende på mindre god teknik – vilket resulterade i flera fullständigt onödiga kullkörningar. Många av de tävlande voro totalt slut vid ankomsten i mål.

Ingen kunde svängtekniken

● På Riksgränsfjällets nordsluttning hade tävlingsledaren prickat ut en slalombana till dagens andra tävlingsmo-

ment. Den var 400 meter lång med en höjdskillnad av 125 meter.

Förhållandena för slalomtävlingen voro om möjligt ännu sämre än under störtloppet. De åkningar som presenterades lämnade därför en del övrigt att önska i fråga om tekniskt utförande. Ingen av de tävlande behärskade den riktiga svängtekniken för en slalom, den teknik som ger en flytande och därmed tidsvinnande åkning. Evert Källman tyckte ha nått längst vad teknik beträffar. Alla de uppträdande ha dock ännu en hel del att lära. Trots den tämligen enkla utprickningen och banans ringa längd kommo dock många tydligt uttröttade i mål. Även här spände de sig för mycket. Anmärkningsvärt många kullerbyttor noterades, något som ej får förekomma, om man skall ha utsikter till god placering i en större tävlan.

Segrare blev Åke Morell med en sammanlagd tid av 1,41,6. Utom tävlan hade Sigge Bergman 1,19,0. Bästa dam var Berta Uhlenius.

● Den första internationella utförstävlingen i Sverige åskådades av flera hundra intresserade skidfrämjare, vilka samtliga gävo uttryck åt sin entusiasm i applåder och hejningar både under tävlingens gång och vid prisutdelningen, som överste Holmquist förrättade på aftonen inne i turiststationen.

Det är Skidfrämjandets avsikt att låta denna första offentliga utförstävling bli till tradition i Riksgränsen och låta den följas av liknande evenemang även på andra platser.

Om såsom man hoppas den moderna utförsåknigen därmed på allvar slår rot i Sverige, så har man alla skäl att med tacksamhet minnas Skidfrämjandets initiativ i Riksgränsen pingsten 1934. ●

Olle Rimfors var en av 30-talets pionjärer. Här med en kanon från 40-talet, Olle Dalman.

sällskapsresa hade givit segrarinnan specialträning

● Då Skidfrämjandets slalomklubb på nyåret 1935 bildades i Storlien, läto genast ett halvt hundratal därvarande skidfrämjare anteckna sig som medlemmar. Detta var den första stora signalen till den moderna utförsåknings genombrott i landet och samtidigt ett litet varsel om de stundande tävlingar i störtlopp och slalom, vilka sedan tillsammans vid vintersäsongens slut utgjorde det slutgiltiga beviset på de alpina skidsportgrenarnas existensberättigande även i vårt land.

De intressanta tävlingsevenemangen började som sig bör med Slalomklubben stora Internationella utförstävlingar i Storlien den 24–25 mars.

Förloppet av detta skidmeeting blev mer lyckat än vad arrangörerna någonsin vågade räkna med. Tävlingsledningen med Gunnar Dyhlén, Olle Rimfors och Sigge Bergman i spetsen inriktade sig från början på att av dessa tävlingar söka göra en verklig propaganda för de båda nya skidgrenarna. Detta lyckades i rikt mätto.

Gästerna undervisades

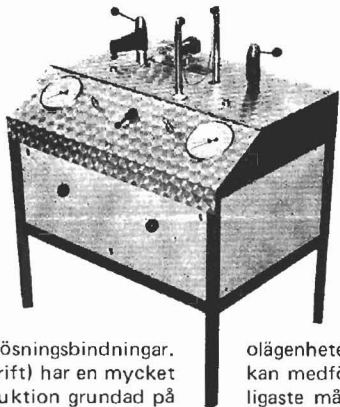
● Det gällde för ledningen icke minst att undervisa de gäster, som under tävlingsveckan vistades i Storlien och alla dem som väntades upp till själva tävlingsdagen, om vad störtlopp och slalom egentligen är. Den blivande publiken borde före tävlingarna sättas in i vad saken gällde. Till den ändan trycktes ett tusental broschyrer, som lämnade en kort och koncis upplysning om vad som menas med utförsåkning. Dessa propagandablad distribuerades på olika sätt. Det visade sig att initiativet var lika framgångsrikt som av behovet påkallat.

Då de tryckta programmen på aftonen före den första tävlingsdagen utdelades, visade det sig att ett rekordartat stort antal damer och herrar anmält sig till start. Den s.k. turistklassen upptog sålunda 54 och huvudklassen 62 namn eller sammanlagt 116 skidåkare, fördelade på 7 olika klasser. Stor-

lorts. sid. 106

HUBER

TESTMASKIN FRÅN ÖSTERRIKE

TESTMASKIN för utlösingsbindningar. Maskinen, (tryckluftsdraft) har en mycket väl genomtänkt konstruktion grundad på flerårig erfarenhet. Fininställningen innebär — som de flesta känner till — att bindningens tryck anpassas i proportion till åkarens benkonstitution. De risker och

olägenheter, som en felinställd bindning kan medföra, elimineras därigenom i möjligaste mån. Vetenskapligt utarbetade tabeller angivande önskade värden medföljer maskinen. Vi demonstrerar gärna maskinen för Er, om Ni har vägarna förbi Sunne.

Generalagent

C. ANDERSSON & CO.

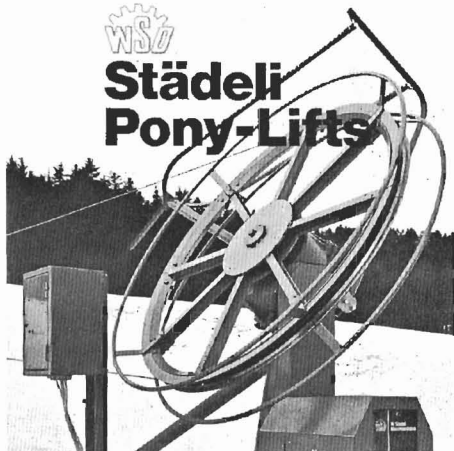
SPORTARTIKELFABRIK · SUNNE · TELEFON VÄXEL (0565) 112 25

PONY-LIFT

FULLSTOR KVALITET

WSO

Städli Pony-Lifts

Skandinavisk generalagent:

NIM KONSULT

Tel. 0555/11450
0555/11088

Gamla vägen 32
S-664 00 Grums

Service
Tel. 0533/33018

till MINIPRIS

BEKVÄM ÅKNING
(ej replift)

Längd: - 350 m
Höjdskillnad: - 100 m
Kapacitet: - 720 pers/tim
Elmotor: 7,5, 10, 15, 20 hk
Bensinmotor: 12, 18, 29 hk

HÖG KAPACITET ÄVEN I
BRANTA BACKAR

Tillverkare:
STÄDELI LIFT AG **WSO**
CH-8618 Oetwil a/S

Välrenommerad tillverkare av
stol-, ankar- och Pony-liftar.

forts. från sid. 105

lien, Östersund och Åre bidrogo med de flesta anmälda, men från många mellanliggande platser och även från längre bort belägna, såsom Stockholm och Sollefteå, hade anmälningar inkommit. Det internationella inslaget svarade Norge för med 11 åkare i programmet. Från Tyskland och Holland deltog vardera en manlig representant - gäster på Hööfjället.

Inga olyckor inträffade

● Huvudtävlingen började med störtloppet. Banan för detta var tyvärr endast omkring 700 meter med 160 meters nivåffferens, tämligen blygsamma siffror. För att emellertid ej göra loppet alltför chansartat hade fem pliktportar inlagts. Detta visade sig välbetänkt. Nu blev det ej blott en enda "schuss" rakt utför, utan även svängförmågan sattes på hårt prov i de två sista portarna.

Norrmännen kastade sig utför backen med verklig frenesi och lyckades kapa åt sig de tiondelar, som erfordrades för seger. De två gutterne Altern och Hoff körde snabbast och besegrade Zetterblom och Bergman med en sekund. Zetterblom var tiondelen före Bergman. Hela störtloppet var mycket spännande. De tävlandes prestationer voro trots besvärande väder goda. Inga olyckor inträffade. Endast en av damerna föll lite för hårt men fick ej några som helst men av kullkörningen.

● Eftermiddagens slalom skulle alltså bli avgörande för slutresultatet, som gällde kombination av de båda grenarna.

Slalombanan innehöll två besvärliga passager, "horisontalen" längst upp och "vertikalen" närmast målet. Den senare blev stötestenen för de flesta. Norrmännen gjorde bort sig ganska grundligt och fingo lämna plats för en del svenskar i det speciella slalomprotokollet. På grund av den mycket dåliga sikten kunde banan åkas endast en gång.

Bergmäns teknik visade sig överlägsen de övrigas. Han vann slalomåknigen med bred marginal och därmed även den kombinerade tävlingen. Verkligt fina lopp gjordes av Larsson, Åre, Svanbäck, Östersund och norske studenten Asbjörnsen.

I de äldre herrarnas klass var Einar Hedberg mycket överlägsen. Brita Lindström från Stockholm - specialtränad i Tyrolen under den svenska sällskapsresan dit - vann överraskan-

de störtloppet, men i slalom gick lilla Karin Smith om och belade första platsen i kombination. Fröken Smith är ett gott ämne!

1.000-talet åskådare väntade troget, tills tävlingens sista deltagare åkt ned. Publikciffran måste anses imponerande för ett samhälle som normalt har c:a 200 innevånare.

Tävlingarna radierades av Sven Jerring på hans vanliga medryckande sätt.

En strålande publiksport

● Utförstävlingarna i Storlien bevisade för alla tvivlare på den moderna utförsåknings följande:

att störtlopp och slalom äro en strålande publiksport,

att dessa tävlingar mycket väl går att arrangera i vårt land, även fastän vår terräng ej är alpin,

att vi ha flickor och pojkar, som utan vidare kunna lära sig konsten att åka fort och väl utför,

att sporten långt ifrån är livsfarlig, att sporten verkligen är sport i dess bästa bemärkelse.

Med tävlingarna 1935 är isen bruten. Skidfrämjandets slalomklubb kan lugnt fortsätta på den inslagna vägen och arbeta för genomförandet av de planerade tävlingarna till stundande vintersäsong.

Störtloppet utför Åreskutan.

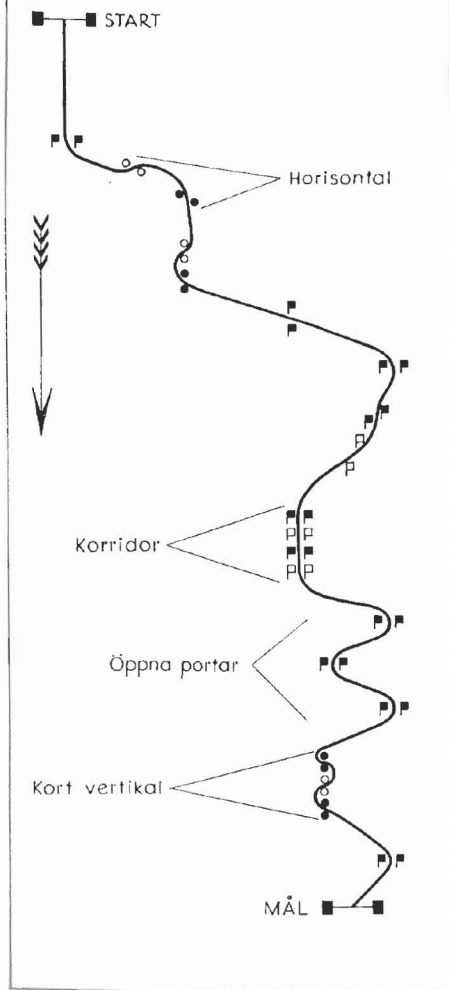
● På Åre slalomklubbs inbjudan hade söndagen den 7 april 53 manliga skidåkare infunnit sig i Åre för att delta i det 10:de störtloppet utför Åreskutan. Jubileumstävlingen blev en rekordtävling i flera avseenden. Ej nog med att antalet startande var större än förut. När därtill ej mindre än 7 man gingo under den i alla år som oslagbar ansedda Magnus Hanssonska rekordtiden, så förstår man, att Åre fick en riktig jubileumsdag.

"Årebragden", som loppet egentligen heter, har under de 9 föregående vinternarna hållits alltför mycket i skymundan. Tävlingen har varit ett möte nästan uteslutande mellan Åreborna själva. Med den plötsliga haussen på utförsåkningsmarknaden fick 1935 års tävling den rätta inramningen - men var dock ej på långa tag den skidfest, som denna förnämliga tävling lätt skulle kunna bli.

Åre äger utmärkta möjligheter för avhållande av störtloppstävlingar, ty "Skutans" lutning och farten i backarna tillfredställer även den på alpina sluttningar mer eller mindre kräsne

SKISS ÖVER SLALOMBANAN I STORLIEN VID INTERNATIONELLA TÄVLINGARNA 24-25 MARS 1935.

BANANS LÄNGD 600 M.
HÖJDSKILLNAD 160 M.

åkaren. Banan är 5.200 meter lång. Starten äger rum alldeles invid toppstugan på 1.419 meters höjd. När man passerat målet, som är nere vid Åregården, har man fallit i höjd c:a 1.000 meter. Måtten äro fullt internationella. Sträckan från toppen och ned till den s.k. 1.000-metersplatån bjuder kanske ej på några större svårigheter men sätter givetvis löparens förmåga att tåla fart på hårt prov. Jag skulle tro, att hastigheten i slutet av denna delsträcka närmar sig de hundra kilometerna. Detta är i varje fall förhållandet, då man sticker ned i den stora ra-

vinen mot skogen. Där är farten imponerande, och stäsäkerheten prövas till det yttersta. Åker man "schuss" ända ned till björkskogen, kan man vara övertygad om att få en "lustiger dans" de resterande två kilometerna till målet. Tyvärr innehåller sträckan ej något riktigt brant avsnitt, s.k. Steilhang, där "schussåkning" icke är möjligt, utan svängförmågan blir avgörande. Detta får man emellertid bortse från och vara glad åt, att vi i Sverige på så pass nära håll ha en störtloppsterräng, som uppfyller mellaneuropeiska fordringar.

Rekordet kan pressas

● Det 10:e störtloppet genomfördes under mycket goda snöförhållanden men i dålig sikt, vilket drog ned resultaten betydligt. Från toppen och ned till 1.000-metersplatån fick man åka i tät dimma. För de utsocknes deltagarna var detta förstas ett stort handikapp, men även hemmaåkarna blevo lidande därav.

Det gamla rekordet på 6.53 min. var tack vare de utmärkta snöförhållandena på förhand dömt att avlivas. Tiden motsvarar en medelfart på de 5 kilometerna av ej mer än 43 km i timmen, en hastighet som våra utförsåkare numera tack vare det enormt ökade intresset för den nya skidsportgrenen ej längre hysa någon respekt för. Den nya rekordtiden 5.57.1, som presterades av Sigge Bergman, motsvarar en hastighet av 50 km i timmen, egentligen även den en ganska blygsam siffra. Man brukar snarare räkna 60 km:s medelfart som en undre än som en övre gräns för ett störtlopp. Rekordtiden kan också utan vidare pressas åtskilligt, om blott de yttre förhållandena äro förstklassiga.

● Åre slalomklubb, som svarade för arrangemangen, genomförde tävlingen bra. Sedan klubben fått lite mer rutin i fråga om större evenemang, blir det säkert ännu bättre. Men sporten är ny, och då får man ej vara för kritisk.

"Det var den renaste tävling jag sett", skrev Torsten Tegnér i Idrottsbladet. "Inga korgubbar, inga avstängningar, blott ett program synligt på 1 1/2 kilometer, inga programpojkar, ingen entré, inget geschäft, en publik av idel sportsmän och sportsflickor... imponerande tävling - imponerande folk - imponerande natur".

Ett är sant och visst: Åre är bra, Åreskutan är bra. Störtloppet är bra - men kan bli mycket bättre.

